

Tradycja Szósta

Wersja krótka:

Grupy AJ nigdy nie powinny popierać, finansować ani używać nazwy AJ żadnym pokrewnym ośrodkom ani jakimkolwiek przedsięwzięciom, ażeby problemy finansowe, majątkowe lub sprawy ambicjonalne nie odrywały nas od głównego celu.

Wersja pełna (wg Wielkiej Księgi AA):

Problemy pieniędzy, własności i władzy mogłyby z łatwością odwieść nas od naszego nadrzędnego celu duchowego. Dlatego uważamy, że wszystkie majątkości AA, które okażą się naprawdę konieczne, powinny być oddzielnie zarejestrowane i zarządzane tak, aby oddzielać sprawy materialne od spraw ducha. Grupa AA jako taka nigdy nie powinna prowadzić interesów. Instytucje wspomagające działalność AA, na przykład kluby czy szpitale, które wymagają sporego majątku lub administracji, powinny być zarejestrowane i zarządzane oddzielnie, by w razie potrzeby grupy mogły swobodnie z nich zrezygnować. Toteż instytucje te nie powinny używać nazwy AA. Kierować nimi powinni tylko ci, którzy je finansują. W przypadku klubów wskazane jest, by kierowali nimi członkowie AA. Szpitale natomiast i inne zakłady rehabilitacyjne, powinny pozostawać całkowicie poza obrębem AA, i posiadać właściwy nadzór medyczny. Chociaż grupa AA może współpracować z kim zechce, współpraca ta nigdy nie może przybierać charakteru związku rzeczywistego lub domniemanego z inną organizacją lub popierania jej. Grupa AA nie może z nikim się wiązać.

Tradycja Szósta ma ścisły związek z Tradycją Piątą, która określa nasz główny cel. Tradycja Szósta natomiast wyraźnie wskazuje te sprawy, którymi zajmować się nie powinniśmy.

Duchowym przesłaniem Tradycji Szóstej AJ jest wg mnie następująca sentencja:

Chociaż grupa AJ może współpracować z kim zechce, współpraca ta nigdy nie może przybrać związku rzeczywistego lub domniemanego z inną organizacją lub popierania jej. Grupa AJ nie może z nikim się wiązać.

W tym miejscu przytoczę główne hasło tej Tradycji: NIE KOMPLIKUJ!

„Ale o co chodzi?” – zapyta ktoś. Materia jest wrażliwa, posłużę się więc przykładem.

Do grupy przychodzi student. Prosi o wypełnienie ankiet do pracy naukowej. Jak się zachować, aby pozostać w zgodzie z Tradycjami?

Przypadek studenta pozornie nie ma związku z finansami i innymi sprawami, o których mowa w Tradycji Szóstej. Całkiem niedawno dotarło do mnie, że istnieje tzw. wartość treści intelektualnych. Nad tym zagadnieniem według mnie powinniśmy się pochylić i każdorazowo, gdy zajdzie taka konieczność, dogłębnie to rozważyć. Moim zdaniem Wspólnota AJ jako całość nie może się angażować w podobne sprawy, gdyż nie byłoby to zgodne z Tradycją Szóstą i byłoby to oficjalne poparcie sprawy, która nie jest głównym celem AJ i dodatkowo jest spoza AJ. Student natomiast, w czasie poza mityngiem, może się zwrócić o pomoc do każdego członka Wspólnoty AJ

Materiał lokalny do użytku wewnętrznego, opracowany i zaaprobowany przez SKAJ (czerwiec 2017). Autorem publikacji jest Komitet ds. Dwunastu Tradycji AJ. Jej treść odzwierciedla doświadczenie, siłę i nadzieję lokalnych członków AJ. Nie jest to publikacja zatwierdzona przez Konferencję Służb Światowych AJ i nie wyraża stanowiska AJ jako całości.

z osobna, a jedzeniolik może z własnej nieprzymuszonej woli wypełnić ankietę, chociaż nie ma takiego obowiązku.

Program Dwunastu Kroków i Dwunastu Tradycji to program duchowy oparty o zaufanie, gotowość, pragnienie, nadzieję, wiarę... i moim zdaniem Wspólnotie AJ nie są niezbędne opracowania naukowe, szczególnie te wykonywane przez kogoś z zewnątrz i dla jego potrzeb.

Tradycja Szósta w swojej wersji pełnej wyraźnie podkreśla, że „chociaż grupa AA może współpracować z kim zechce, współpraca ta nigdy nie może przybrać charakteru związku rzeczywistego lub domniemanego z inną organizacją lub popierania jej. Grupa AA nie może z nikim się wiązać”. Rozumiem to tak, że przywołanemu studentowi indywidualnie możemy pomóc pod warunkiem dochowania Tradycji Trzeciej i Dwunastej, ale nie mamy prawa wchodzić z nim w formalny układ odnoszący się do dalszego losu jego pracy. W tej zasadzie widzę duchowe przesłanie Tradycji Szóstej.

Inną rzeczą są dla mnie działania wykonywane w ramach służby wewnętrznej Ajotów dla Ajotów, których intencją jest pomaganie tym, którzy jeszcze cierpią. Według mnie, gdy zadbamy o to, aby nie stracić z oczu duchowości programu, w tym zakresie Wspólnota AJ ma znaczne możliwości.

Jakiś czas temu pojawił się problem, który był poruszany na zgromadzeniu SKAJ na zlocie: łamanie tej Tradycji przez organizowanie dzikich mityngów AJ na zlotach innych wspólnot, np. na zlocie radości AA, także na religijnych zlotach w Częstochowie, Licheniu itp. Była burzliwa dyskusja i podjęliśmy decyzję, że zgodnie z Tradycją Szóstą nie popieramy tych przedsięwzięć, bo są spoza naszej Wspólnoty. Nie użyczamy naszej nazwy na ulotkach, na których znajdują się zdjęcia budynków sakralnych czy miejsc kultu religijnego, bo łamie to Tradycję Szóstą. Przewodniczący SKAJ reagował na tego typu akcje, pisząc do organizatorów tych zlotów z prośbą o usunięcie ze swoich ulotek naszej nazwy. Często okazywało się, że zwyczajowo ją tam wstawiają, nie mając naszej zgody ani nawet planów organizowania naszych mityngów. Zwykle odbywało się to tak, że ktoś z AJ robił taki dziki mityng, często bez przygotowania, odpowiednich materiałów, bez poszanowania zasad. Robił to, bo w jego rozumieniu na tym polega niesienie postania. Jednak to pomyłka. Postaniem naszej wspólnoty jest zdrowienie wg programu Dwunastu Kroków i Dwunastu Tradycji AJ. Natomiast nie jest niesieniem postania sytuacja, w której organizuje się coś, co łamie Tradycję AJ, nawet jeśli ma się najszczerze chęci. Zdecydowaliśmy na zgromadzeniu SKAJ, że na zlotach innych wspólnot mogą się odbywać jedynie panele informacyjne o naszej wspólnotie lub mityngi informacyjne, organizowane przez Komitet ds. informacji publicznej, przygotowane z materiałami na temat naszej wspólnoty. Zatem sytuację taką reguluje Tradycja Szósta i materiały z Komitetu ds. informacji publicznej.

Przy tej sytuacji warto także sięgnąć do Tradycji Dziesiątej: **Anonimowi Jedzeniolicy nie zajmują stanowiska wobec problemów spoza ich wspólnoty, ażeby imię AJ nigdy nie zostało uwiktane w publiczne polemiki.** Nie chcemy, aby odebrano naszą wspólnotę jako wspierającą którąś z religii czy propagującą inne wspólnoty poza AJ jako rozwiązanie dla naszych problemów.

Moje doświadczenia związane z Tradycją Szóstą

Podczas jednego ze Zlotów AJ, a był to mój pierwszy, dotknęła mnie sytuacja, gdy osoba, której osobiście nie znałam, zaproponowała mi sprzedaż ozdób dla kobiet. To był czas, gdy nie umiałam zachować się asertywnie. Jedyne rozwiązanie, jakie przyszedł mi do głowy, polegało na ratowaniu się ucieczką. W tej sytuacji, zamiast czerpać z doświadczeń innych, bez przerwy myślałam, jak uniknąć tej osoby. Zachowanie osoby sprzedającej zdecydowanie stało w sprzeczności z Tradycją Szóstą.

Jak w mojej grupie mityngowej staramy się pozostawać w zgodzie z Tradycją Szóstą

1. Dokładamy starań, by mityngi były poświęcone wyłącznie pracy z Krokami i Tradycjami.

Materiał lokalny do użytku wewnętrznego, opracowany i zaaprobowany przez SKAJ (czerwiec 2017). Autorem publikacji jest Komitet ds. Dwunastu Tradycji AJ. Jej treść odzwierciedla doświadczenie, siłę i nadzieję lokalnych członków AJ. Nie jest to publikacja zatwierdzona przez Konferencję Służb Światowych AJ i nie wyraża stanowiska AJ jako całości.

2. Środki finansowe naszej grupy przeznaczamy wyłącznie na potrzeby grupy oraz finansowo wspieramy SKAJ.
3. Na mityngach opieramy się wyłącznie na literaturze zatwierdzonej przez AJ.
4. Listy telefonicznej i adresowej nie udostępniamy dla celów niezwiązanych z programem AJ.
5. Unikamy jakiegokolwiek sugerowania, że nasza grupa popiera jakąkolwiek inicjatywę zewnętrzną, aby nie narażać naszego doświadczenia AJ.
6. Systematycznie wnosimy opłaty za wynajem sali.

Cytat z 12 Kroków i 12 Tradycji AJ:

Tradycję Szóstą można (...) podsumować sloganem: najważniejsze najpierw. W AJ uczymy się koncentrować na naszym głównym celu i eliminować z naszych grup wszystko, co może przeszkadzać nam w misji niesienia posłania zdrowienia AJ.

Co z Tradycji Szóstej biorę do własnego życia?

1. Nie muszę znać się na wszystkim i uczestniczyć we wszystkich przedsięwzięciach proponowanych przez środowisko, aby nie przeoczyć rzeczy ważnych dla mnie i dla moich bliskich.
2. Nie muszę posiadać wszystkich dóbr tego świata, aby nie było możliwości, że w nich zaginę – ważniejsze od spraw materialnych są sprawy duchowe.
3. Staram się nie porównywać z nikim i z nikim nie konkurować, nie naruszając przy tym zasad współżycia rodzinnego i społecznego.

Spisła: Ajotka

Materiał lokalny do użytku wewnętrznego, opracowany i zaaprobowany przez SKAJ (czerwiec 2017). Autorem publikacji jest Komitet ds. Dwunastu Tradycji AJ. Jej treść odzwierciedla doświadczenie, siłę i nadzieję lokalnych członków AJ. Nie jest to publikacja zatwierdzona przez Konferencję Służb Światowych AJ i nie wyraża stanowiska AJ jako całości.